

Protokoll i sak 553/2010

for

Boligtvistnemnda

09.11.10

Boligtvistnemnda var sammensatt av følgende medlemmer:

Prof.dr.juris. Lasse Simonsen (formann)

Preben Dahle (Forbrukerrådet)

Tore Bergmann (Forbrukerrådet)

Kjell Arve Bråtesveen (Boligprodusentenes Forening)

Jan Christian Ruud (Entreprenørforeningen Bygg og Anlegg)

Til stede var også Svein Gloslie for boligtvistnemndas sekretariat.

Klager:

**Jan Erik Aaserød
Vestre Åstadvei 47
1396 Billingstad**

Innklaget:

**Veidekke Eiendom AS
Postboks 507 Skøyen
0214 Oslo**

v/adv Per P. Hodneland
Postboks 775 Sentrum
0106 Oslo

Saken gjelder:

Krav om kompensasjon for hevdet levert for liten bod over carport.

1. Sakens faktiske sider

Partene inngår ”Kjøpekontrakt” 20. desember 2007. Boligen opplyses å være en eierseksjon som skal inngå i et sameie. I pkt 4.3 opplyses det at:

Det presiseres særskilt at salgsprospektet ikke er bindende for boligens detaljutforming og farger. Opplysninger gitt i salgsprospektet kan fravikes dersom selger anser det nødvendig eller ønskelig, men endringene skal ikke ha innvirkning på forutsatt standard.

Kontrakten signeres av en eiendomsmegler som åpenbart selger på vegne av entreprenøren.

I beskrivelsen for prosjektet er det et avsnitt om "*carportanlegg*" der det bl.a. opplyses:

Generelt

Høyder i carportanlegget skal minimum være netto 210 cm

I forbindelse med salgsprosessen opplyser forbrukeren at han av megleren ble orientert om at det ville bli etablert boder over carportene. Han har i forbindelse med klagen for nemnda fremlagt en tegning av et carportanlegg. Denne viser en bygning med 8 carporter i rekke, under et pulttak med høyeste gesimshøyde 5,29 m. Fri høyde vises på snittet med ca 2,6 m. Han har imidlertid ikke opplyst når han fikk tilgang til tegningen.

Entreprenøren bygger carportbygning med en annen takkonstruksjon enn den forbrukeren har sett. Den får et saltak med mønehøyde angitt på tegning til 4,11 m, og fri høyde inne på 2,20 m.

Det avholdes overtakelsesforretning 2. oktober 2008. I protokollen gjøres følgende merknad:

Kjøper aksepterer ikke takkonstruksjon på carportanlegg. Kjøper påstår at megler har solgt gulvspon og takluke over garasjeplass

Forbrukeren skriver til entreprenøren 7. januar 2010. På dette tidspunktet har sameiestyret, i hht tilsvaer fra entreprenørens advokat til nemnda 6. september 2010, fremforhandlet en løsning med entreprenøren som gjaldt for alle sameierne, og som medførte at han kostnadsfritt for sameierne bekostet et gulv i rommet over carportene, med en åpning i gulvet for tilkomst.

Forbrukeren viser til entreprenørens korrespondanse med styret, der det angivelig nevnes at "*noen beboere kanskje ikke anser bodsaken som løst*", og opplyser at *han* er en av disse. Han hevder at han på kjøpstidspunktet, av megleren, ble informert om at det skulle bygges bod over carporten, og at det ville bli etablert adkomst til boden via stige. Forbrukeren opplyser også at "*dette var en medvirkende årsak til at vi valgte å kjøpe*". Han opplyser videre at han før innflytting gjorde entreprenøren oppmerksom på at carporten ikke var bygget i hht tegningen, men at han da fikk beskjed om at det *ikke* var planlagt noen bod over carporten i det hele tatt, til tross for at megleren hadde forespeilet boden. Megleren har angivelig i ettertid bekreftet sine utsagn, og at *han* har samme oppfatning som forbrukeren. På dette grunnlaget opplyser forbrukeren at han er villig til å godta etablert bodløsning på følgende betingelser:

1. Uavhengig takstmann vurderer verdi av tapt bodplass i forbindelse med endret konstruksjon. Dvs tap av m³ og fordel med å ha ståplass
2. Kompensasjon ved manglende levering av bod fra overtakelsen tilsvarende containerleie eller leie av ekstern lagring med tilkjøring og levering fra oktober 08 til september 09
3. Kostnader i forbindelse med luke til bod kompenseres med utlagt beløp

Entreprenørens advokat svarer 27. januar 2010. Han opplyser at det er i alt 4 sameiere som er missfornøyde med den aktuelle bodløsningen, men det anføres at det ikke foreligger noen skriftlig beskrivelse eller tegninger som viser boder over carport. Entreprenøren erkjenner imidlertid, etter å ha undersøkt saken nærmere, at noen kjøpere under salgsprosessen faktisk fikk informasjon om, og derfor hadde en berettiget forventning om, at det ville bli bygget slike boder, noe han beklager, men han anfører at informasjonen om hvordan bodene skulle fremstå ikke kan ha vært "*særlig detaljert*" da de:

1. aldri har vært planlagt bygget
2. aldri har vært forsøkt inntegnet og dermed målsatt
3. eller har blitt byggemeldt i prosessen

Entreprenøren opplyser at årsaken til at carporttegningen ble endret var at bygningen ville fremstå bedre arkitektonisk, spesielt sett fra tunet mellom bygningene, med en lavere høyde på takkonstruksjonen, og at det ikke var planlagt for boder over carportene. Han hevder også at den endelige løsningen med saltak faktisk var dyrere å bygge enn den opprinnelig planlagte med pulttak.

Entreprenøren opplyser at forhandlingene med sameie kom i gang etter at det ble bygget en spesialløsning med bod for hus 45, men at kontrakten med kjøperen av denne enheten var *"helt annerledes enn kjøpekontraktene for øvrig"*, og etter at kjøper betalte en annen pris, og hadde helt andre forutsetninger og klausuler for kjøpet enn for noen av de andre kjøperne. Målet med forhandlingene med sameiet var angivelig å finne en løsning som alle kunne være fornøyd med, selv om entreprenøren poengterer at *det* ikke hadde noen sammenheng med løsningen for hus 45, men kun skyldtes at enkelte ved kjøpet hadde fått informasjon om at det ville bli etablert bod over carport. Han opplyser at han *"forhandlet med et styre som fremstod som legitimt til å ta avgjørelsene på vegne av sameiet"*, og at det ikke kom noen innsigelser fra øvrige sameiere om dette, vedrørende den endelige løsningen som ble valgt. Løsningen ble dermed at han vederlagsfritt for sameierne etablerte et gulv med åpning over carportene, men at det verken ble levert luke eller trapp. Entreprenøren opplyser at det fremgår av korrespondansen med sameiet (ikke fremlagt for nemnda) at saken med dette kunne anses som løst. Tross *det* var de 4 som hadde uttrykt missnøye med bodløsningen tidligere, fortsatt ikke fornøyde, og krevde ytterligere kompensasjon. Entreprenøren opplyser at han har vansker med å se at *"den enkelte sameier vil ha selvstendige krav i tillegg til den totalpakken styret har fremforhandlet for hele sameiet"*. I den grad de ikke ville akseptere den fremforhandlede løsningen anfører entreprenøren at de burde ha gitt uttrykk for det før avtalen ble inngått. I så fall hevder han at han ikke ville inngått avtalen, men heller forhandlet med hver enkelt sameier. Han hevder også at flere av sameierne da ikke ville hatt noe krav, da de i salgsprosessen ikke var blitt forespeilt noen bod, og dermed heller ikke hadde reklamert på manglende bod. Entreprenøren aksepterer ikke at forbrukeren skal få kompensasjon i tillegg til innholdet i avtalen med sameiet, da han anfører at det bærer preg av at forbrukeren tror at han skal kunne *"få kompensert det samme forholdet flere ganger"*.

De 4 misfornøyde sameierne sender brev til entreprenøren 14. februar 2010. De bestrider at avtalen med sameiet om etablering av gulv til bod over carportene ikke hadde noen forbindelse til bodløsningen for hus 43, (Tidligere hevdet hus 45 av entreprenøren) og etterlyser den korrespondansen entreprenøren opplyste at han hadde med sameiestyret, og som angivelig viste at han kunne anse saken med bod over carport som løst. Inntil denne er fremlagt hevder de at de fortsatt har grunnlag for reklamasjon, og de opplyser at de nå vurderer å fremme sak for Boligtvistnemnda.

Entreprenørens advokat svarer 12. mars 2010. Han hevder at ingen av de 4 har godtgjort at de har fått løfter om at det for entreprenørens regning skulle bygges bod over deres carport. Han opplyser at han forholder seg til avtalen med sameiet, og avviser å akseptere særskilt kompensasjon ut over denne, selv om han erkjenner at man har håndtert forholdet på en annen måte overfor en annen kjøper, åpenbart eier av nr 43. (eller 45?) Entreprenørens advokat opplyser også at han ikke vil gi fra seg korrespondanse med enkeltkjøpere. For øvrig hevder han at ingen av de 4 har lidt noe økonomisk tap i forhold til den kontraktfestede leveransen av bolig med carport, med valgt løsning, og han uttrykker tillit til en eventuell behandling i Boligtvistnemnda.

Forbrukeren sender e-post til megleren 15. mars 2010, der han anmoder om at vedkommende bekrefter hva som ble lovet vedrørende bod over carportene i forbindelse med salget. Megleren opplyser i e-post fra 13. april at han videreformidlet informasjon fra entreprenøren om ”at det skulle legges sponplater og lages luke over innkjørselen til carporten”.

Forbrukeren skriver til entreprenørens advokat 13. april 2010, og vedlegger overnevnte e-post. Han gjentar tidligere utsagn, og fremsetter følgende krav:

1. Dekning for arealtap og dårligere bruksmuligheter (Manglende ståhøyde innvendig) i forbindelse med endring av konstruksjon på carport. Krav kr 145 000, subsidiært at carport blir levert slik som tegning beskriver
2. Dekning av ulempe (lagring hos venner og familie av sesongutstyr, dekk, sykler etc) ved at bodlevering var 12 mnd forsinket kr 10 000
3. Dekning av utlegg for luke og montering av denne kr 4 500

Kravene gjentas i klagen for Boligtvistnemnda som fremmes 27. juli 2010. Forbrukeren viser til at han reklamerte på forholdet allerede ved overtakelsesforretningen, og gjentar utsagnet om at boden var ”kjøpsutløsende” fordi han tidligere bodde i en bygård med dårlig lagringsplass. Selv om entreprenøren etablerte bod over carporten i oktober/november 2009, hevdes denne å være levert for sent, og være vesentlig mindre og dermed ha dårligere bruksmuligheter. Dessuten opplyser forbrukeren at han selv måtte betale for installering av en luke i gulvet som han hevder skulle vært med i den leveransen han egentlig kjøpte. Subsidiært, til de fremsatte kravene om økonomisk kompensasjon, kreves det at konstruksjonen endres.

Entreprenøren gir tilsvaer 6. september 2010. Tidligere utsagn gjentas og utdypes. Entreprenøren vedlegger en planskisse av byggeprosjektet, og opplyser at det ikke var meningen at kjøperne skulle få utdelt noen mer detaljert tegning av carportanlegget ved salgsdato/kjøpekontraktsunderskrift, da man på dette tidspunktet ikke var ferdig med å prosjektere. Han påpeker at forbrukeren ikke har opplyst når han fikk tilgang til tegningen av carportanlegget med pulttak, og anfører at han ikke har godtgjort at den var en del av kontraktsdokumentene.

Bakgrunnen for endringen fra pulttak til saltak forklares igjen, og det poengteres at det uansett aldri var noen plan om å bygge boder over carportene, da takformen *kun* ble valgt av arkitektoniske grunner. Det vises for øvrig til beskrivelsen som kun angir at ”*Høyder i carportanlegget skal minimum være netto 210 cm*”, og at det ikke fremgår noe om en totalhøyde på 5,29 m som angitt på tegningen av anlegget med pulttak. Det anføres også at kontraktsteksten ikke sier noe om carporten. Det vises imidlertid til kontraktens pkt 4.3 der:

Det presiseres særskilt at salgsprospektet ikke er bindende for boligens detaljutforming og farger. Opplysninger gitt i salgsprospektet kan fravikes dersom selger anser det nødvendig eller ønskelig, men endringene skal ikke ha innvirkning på forutsatt standard.

Selv om teksten kun angir hva som gjelder for boligen, hevder entreprenøren at den også må anses å dekke carporten, og det anføres at carportanlegget ikke fikk noen dårligere kvalitet med endringen av takform, da den nye formen angivelig fremstod med en høyere arkitektonisk kvalitet, samtidig som den faktisk ble dyrere å bygge enn den opprinnelige planlagte.

Dermed hevdes det at entreprenøren ikke har forpliktet seg til å bygge noen carport med den høyde og det innvendige volumet som fremkommer av den første carporttegningen.

Når det gjelder bekreftelsen fra megleren fra 13. april 2010, så vises det til at den kun bekrefter at forbrukeren ble informert om at det skulle legges sponplater og lages luke over innkjørselen til carporten. Entreprenøren forklarer at han benyttet en engasjert entreprenør til oppføring av boligene, og at *han* ikke hadde *”fullmakt eller legitimitet til å meddele megleren hva som skulle leveres eller ikke”*. Dersom megleren ga uriktige opplysninger til forbrukeren, eller opplyste om et forhold som enda ikke var endelig avgjort, så hevdes det at dette forholdet må bli en sak mellom megler og forbruker, og dermed uvedkommende for entreprenøren.

Entreprenøren påpeker at den etablerte boden ikke kan anses som noen fullverdig bod, da takstolene er montert ved avstand 1,2 m, og det kun ligger et enkelt sponplategulv på undergurtene. Opprinnelig var det angivelig planlagt at det skulle være åpent helt opp til yttertakkonstruksjonen. Entreprenøren anfører igjen at han mener forbrukeren er bundet av den fremforhandlede avtalen med sameiet. Han avviser også kravet om kompensasjon for manglende lagerplass frem til boden ble etablert, da han anfører at kravet om kr 10 000 ikke er basert på dokumenterte utgifter.

Når det gjelder forbrukeren krav om kr 4 500 til dekning av utgifter til etablering av luke til gulvet i boden, så opplyser entreprenøren at han aksepterer beløpet dersom forbrukeren gis medhold i at han hadde rett til å få luke, men dette bestrides ved at:

- Det fremgår ikke av kjøpekontrakten med vedlegg at entreprenøren skal levere noen slik luke til noen bod/lagerplass
- Eie eiendomsmeglings eventuelle løfte om luke binder muligens megleren, men ikke entreprenøren, jfr argumentasjonen ovenfor
- Forbrukeren er også for dette spørsmålets vedkommende bundet av den avtale som ble gjort mellom sameiet og entreprenøren om utførelsen av bod/lagerplass i carporten

Entreprenøren kommer subsidiært til at det uansett ikke kan være aktuelt å bygge om takkonstruksjonen, da det ville *”omfatte kostnader som er helt hinsidige i forhold til hans mulige tap ved et endret volum av hans lagerareal”*, og det vedlegges en forstørret tegning der *”tapt”* volum er vist. Det anføres også at lagerrommet for begge takalternativene uansett ville blitt *”brutt”* av at takstolene ble montert med avstand 1,2 m, og at det således ikke ville blitt bygget et *”stort hensiktsmessig rom av ca 2,5 m bredde, men et delt rom”*. Det anføres derfor at det volumet forbrukeren har *”mistet”* *”har svært liten praktisk bruk for lagringsformål”*.

Når det gjelder forbrukerens krav om prisavslag, så anføres det at carportanlegget fikk en bedre arkitektonisk utforming ved den endringen som ble gjort, og at *det* faktisk vil ha en positiv effekt på den prisen forbrukeren kan forvente å få ved et eventuelt salg. Den positive effekten hevdes å være større enn en eventuell verdiforringelse på grunn av bortfallet av bodvolum, da anvendbarheten av gjenværende volum hevdes å være om lag det samme som det opprinnelige.

Når det gjelder forbrukerens argument om at bodplassen var utløsende for hans kjøp, anfører entreprenøren at *det* ikke er dokumentert, og heller ikke videreformidlet til entreprenøren på kjøpstidspunktet. Derfor anmodes det om at nemnda ser bort i fra dette.

Entreprenøren kommer dermed subsidiært til at et eventuelt prisavslag må *”bli helt med mot 0”*.

2. Sakens rettslige sider

Bustadoppføringslova gjelder for avtalen.

1. Bod

Forbrukeren hevder at han i forbindelse med salgsprosessen fikk informasjonen fra entreprenørens eiendomsmegler om at det ville bli etablert bod over hans carport i en carportbygning bestående av 8 stk i rekke, og at beskjeden om dette var utløsende for hans kjøp, da han tidligere bodde i en bygård med dårlig bodplass. Han har i forbindelse med klagen for nemnda fremlagt en tegning av et carportanlegg. Denne viser en bygning med pulttak med høyeste gesimshøyde 5,29 m. Fri høyde vises på snittet med ca 2,6 m. Han har imidlertid ikke opplyst når han fikk tilgang til tegningen. Entreprenøren etablerte imidlertid carportbygningen med en annen takkonstruksjon enn den forbrukeren hevder at han var blitt forespeilt. Den fikk et saltak med mønehøyde angitt på tegning til 4,11 m, og fri høyde inne på 2,20 m.

Selv om forbrukeren bekrefter at entreprenøren etablerte boden over carporten i oktober/november 2009, hevdes denne å være levert for sent, samtidig som den hevdes å være vesentlig mindre og dermed ha dårligere bruksmuligheter enn den opprinnelige løsningen. Forbrukeren krever prisavslag stort kr 145 000 for verdiforringelse, arealtap og dårligere bruksmuligheter, bl.a. i form av manglende ståhøyde innvendig. Subsidiært kreves det at carporten blir levert slik som den "opprinnelige" tegningen viser, ved at konstruksjonen endres.

Entreprenøren hevder at det ikke var meningen at kjøperne skulle få utdelt noen mer detaljert tegning av carportanlegget ved salgsdato/kjøpekontraktsunderskrift enn det som fremgår av prosjektets planskisse, da man på dette tidspunktet ikke var ferdig med å prosjektere. Han anfører også at forbrukeren ikke har opplyst når han fikk tilgang til den tegningen han krever skal legges til grunn for avtalt leveranse, og som viser pulttak fremfor som bygget saltak, og at han ikke har godtgjort at denne tegningen var en del av kontraktsdokumentene.

Entreprenøren bestrider ikke at forbrukeren og enkelte andre kjøpere ble informert av megler om at det ville bli etablert bod og gulv over carportene, men han bestrider at det ble gitt noen detaljert beskrivelse av leveransen ut over dette. Han viser også til at det etter overleveringene til de enkelte sameierne ble igangsatt forhandlinger med sameiestyret, etter at han var blitt gjort oppmerksom på forholdet, samt et forhold med *en* sameier som angivelig hadde en spesialavtale om levering av bod. Målet med disse forhandlingene var angivelig å finne en løsning som alle parter kunne være fornøyd med, og entreprenøren poengterer at *det* ikke hadde noen sammenheng med den "spesialløsningen" som var etablert for *en* konkret sameier. Entreprenøren opplyser at han "*forhandlet med et styre som fremstod som legitimt til å ta avgjørelsene på vegne av sameiet*", og at det ikke kom noen innsigelser fra øvrige sameiere om dette vedrørende den endelige løsningen som ble valgt med at alle vederlagsfritt fikk etablert et gulv med åpning over carportene, mens det verken ble levert luke eller trapp opp. Entreprenøren opplyser at han har vansker med å se at "*den enkelte sameier vil ha selvstendige krav i tillegg til den totalpakken styret har fremforhandlet for hele sameiet*". I den grad forbrukeren ikke ville akseptere den fremforhandlede løsningen anfører entreprenøren at han og de andre burde ha gitt uttrykk for det før avtalen ble inngått. I så fall hevder han at han ikke ville inngått avtalen med sameiestyret, men heller forhandlet med hver enkelt sameier. Han hevder også at flere av sameierne *da* ikke ville hatt noe krav, da de i salgsprosessen ikke var blitt forespeilt noen bod, og dermed heller ikke hadde reklamert på manglende bod. Entreprenøren aksepterer ikke at forbrukeren skal få kompensasjon i tillegg

til innholdet i avtalen med sameiet, da han anfører at det bærer preg av at forbrukeren tror at han skal kunne *”få kompensert det samme forholdet flere ganger”*.

Forbrukeren viser imidlertid til at han reklamerte på forholdet allerede ved overtakelsen, og at han dermed ikke uten kompensasjon må godta avtalen med sameiet.

Entreprenøren påpeker videre at den etablerte boden og den forbrukeren hevder at han var forespeilt uansett ikke kan anses som noen fullverdig bod, da takstolene i begge tilfeller ville bli montert ved avstand 1,2 m, og det kun ligger et enkelt sponplategulv på undergurtene.

Subsidiært anfører entreprenøren at det uansett ikke kan være aktuelt å bygge om takkonstruksjonen, da det ville omfatte kostnader som er helt hinsidige i forhold til forbrukerens mulige tap av et endret volum av hans lagerareal. Det anføres også at det volumet forbrukeren har *”mistet”* *”har svært liten praktisk bruk for lagringsformål”*.

Når det gjelder forbrukerens krav om prisavslag, så anføres det at carportanlegget fikk en bedre arkitektonisk utforming ved den endringen som ble gjort, og at *det* faktisk vil ha en *positiv* effekt på den prisen forbrukeren kan forvente å få ved et eventuelt salg, da den hevdes å være større enn en eventuell verdiforringelse på grunn av bortfallet av bodvolum, og anvendbarheten av gjenværende volum hevdes å være om lag det samme som det opprinnelig planlagte.

Når det gjelder forbrukerens argument om at bodplassen var utløsende for hans kjøp, anfører entreprenøren at *det* ikke er dokumentert, og heller ikke videreformidlet til han på kjøpstidspunktet. Derfor anmodes det om at nemnda ser bort i fra dette.

Entreprenøren kommer dermed subsidiært til at et eventuelt prisavslag må *”bli helt ned mot 0”*.

Nemnda finner det sannsynlig at forbrukeren enten direkte fikk se de omtalte tegningene før kontrakt ble inngått, eller i det minste forespeilt en bod i tråd med tegningene selv om disse ikke konkret viser en bod, men bare indikerer plass for denne med sin takform. Det er da gitt en uriktig opplysning som entreprenøren svarer for, og det foreligger følgelig en mangel i samsvar med buofl § 27. Dersom megleren ikke hadde grunnlag for å gi slike forespeilinger, er dette et forhold som entreprenøren må ta opp med megleren.

Den løsningen som entreprenøren framforhandlet med styret i sameiet, stenger ikke for forbrukerens krav da styret ikke uten særlig fullmakt besitter noen kompetanse til å binde den enkelte sameier. For øvrig fremmet forbrukeren sin reklamasjon før disse forhandlingene ble igangsatt.

Forbrukeren har fått en bod/lagringsplass over carporten som er mindre enn den som kunne vært etablert med grunnlag i den første carporttegningen. Den etablerte boden har mindre høyde på det høyeste, og mindre volum, men den ville uansett ikke bestått av et sammenhengende bodrom, da takstoler i begge tilfeller *”bryter”* volumet for hver 1,2 m, og fører til et oppdelt rom. Nemnda anslår volumreduksjonen til ca 40 %, men det betyr ikke uten videre at brukeligheten er tilsvarende redusert. Nemnda har ikke grunnlag for å ta standpunkt til entreprenørens påstand om at den arkitektoniske utformingen av carportanlegget ble så mye bedre med endringen av takform at det trolig medførte en verdiøkning for forbrukerens bolig, men det betviles at det tapte bodvolumet ville fått den

priskonsekvensen ved et eventuelt salg som forbrukeren hevder. Etter en total vurdering kommer nemnda til at entreprenøren skal gi et prisavslag i henhold til buofl § 33, som skjønnsmessig fastsettes til kr 10 000.

2. Luke til bod

Forbrukeren hevder at han av megleren var forespeilt luke opp til boden, og viser til at megleren bekrefter dette i sin e-post fra 13. april 2010. Han krever at entreprenøren skal dekke kr 4 500 som hevdes å være kostnaden med etablering av luke.

Entreprenøren bestrider også for dette forholdet at han er bundet av meglerens informasjon, men dersom nemnda allikevel kommer til at han er det, godtas summen.

Det er på det rene at entreprenøren svarer for uriktig informasjon som hans megler gir til kjøpere av boligene, og det foreligger da en mangel etter buofl § 27. Nemnda kommer etter dette til at entreprenøren skal dekke forbrukerens utgift til luke med kr 4 500.

3. Kompensasjon for manglende bod

Forbrukeren krever kr 10 000 for ulempen med manglende bod i 11 måneder, da han hevder at han i denne tiden måtte få lagret sesongutstyr så som dekk, sykler etc hos venner og familie.

Entreprenøren avviser kravet, og anfører at utgiftene ikke er dokumentert.

Nemnda legger til grunn at forbrukeren ikke har dokumentert sitt krav, og kommer etter en total vurdering til at han ikke gis medhold.

3. Konklusjoner

- Entreprenøren skal gi et prisavslag skjønnsmessig fastsatt til kr 10 000 for etablert mindre bod enn forespeilt
- Entreprenøren skal dekke forbrukerens utgift til luke med kr 4 500
- For øvrig gis forbrukeren ikke medhold